

ODVJETNICI PARTNERI
DOBRA HANŽEKOVIĆ
MILAN BADAČKOVIĆ
DAMIR METELKO
IRINA JELIĆ
DOMAGOJ TRUŠAR
mr. sc. JASMINA ČORDA TRUŠAR
KRISTINA RINŽEVIĆ
mr. sc. ANĐELKA ĐOŠIĆ RIČKOVIĆ
DIANA VOJKOVIĆ
ODVJETNICI
IVA MARKOVIĆ BAGAŠIĆ
ANĐELKA RIČKOVIĆ
PETRA GURBAŠIĆ
IVANA BAČIĆ
DINO MILJAK
JOSIPA MRKLIĆ
MILJA MARKOVIĆ NOVIĆ ŠARAC
JELJENA ANIĆ
ANA-MARIJA BAZINA
PAULA JAGAR
DOMAGOJ LOVRIĆ
ANTONIA JURAJIĆ
SILVIA HLEJKI
TANJA GRBANOVIĆ
DOBRA ĐOŠIĆ HRVATIN
IVA BURIĆ
MATEJA ŠČEPANOVIĆ
VEDRAN VUČIĆ
ANITA JOZIČIĆ
TEREZA ŠARIĆ
MELANI POLIČIĆ
BARBARA ŽIVKOVIĆ
MARIJA ŽAJA
SABINA VUKADIN
TAMARA LACHOWSKI
MARIJA KARIŽA
GORANA FRANIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
HANŽEKOVIĆ & PARTNERI d.o.o.

Sjedište
Radnička cesta 22, P.P. 300, 10002 Zagreb, Hrvatska
Tel: +385 1/61 84 611; Fax: 22 22 616

Pisarnica Split
Hrvatske mornarice 11, 21000 Split, Hrvatska
Tel: +385 021/373 500; Fax: 273 555

Pisarnica Osijek
Kardinala Alojzija Štepanca 15, 31000 Osijek, Hrvatska
Tel: +385 031/628 000; Fax: 628 089

Member
LexMundi
World Ready

www.hanzekovic.hr
hanzekovic@hanzekovic.hr

Zagreb, 12. veljače 2019.

Na broj: 12. St-168/2014

TRGOVAČKI SUD U
SPLITU
Sukošanska br. 6
21000 SPLIT

Stečajni dužnik: Adriatic d.d. u stečaju, Split, Obala Kneza Branimira 8,
OIB: 31076464103

Stečajni i razlučni vjerovnik: ADRIA RESORTS d.o.o., Rovinj, Obala V.
Nazora 1, OIB: 16582230172

PODNEŠAK

Stečajnog i razlučnog vjerovnika

dvostruko
1 prilog

U predmetu pod gornjim brojem, za potrebe održavanja skupštine vjerovnika zakazane za dan 13.02.2019.g., stečajni i razlučni vjerovnik u prilogu dostavlja naslovnom sudu pravno mišljenje odvjetnika Josipa Šurjaka iz Odvjetničkog društva RAVLIĆ & ŠURJAK d.o.o. iz Zagreba, koje pravno mišljenje je izrađeno na okolnost dopuštenosti i osnovanosti tužbe stečajnog dužnika kao tužitelja protiv ovog stečajnog i razlučnog vjerovnika kao tuženika, kojom je pokrenut parnični postupak posl.br. P-379/2017 pred Trgovačkim sudom u Splitu.

ADRIA RESORTS d.o.o.
zastupani po

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
HANŽEKOVIĆ & PARTNERI d.o.o.
ZAGREB, Radnička cesta 22

ODVJETNIK
DINO MILJAK
ZAGREB, Radnička cesta 22

RAVLIĆ | ŠURJAK

ODVJETNIČKO DRUŠTVO - LAW FIRM

Boškovićeva ulica 23, Zagreb

TEL: +385 1 4828 559, FAX: +385 1 4811 989, E-MAIL: info@ravlic-surjak.hr

ADRIA RESORTS d.o.o.
Rovinj
Obala V. Nazora 1

**Predmet: pravno mišljenje o dopuštenosti i osnovanosti tužbe u
parničnom postupku posl.br. P-379/2017 pred
Trgovačkim sudom u Splitu**

Poštovani,

u nastavku iznosimo pravno mišljenje u pogledu dopuštenosti i osnovanosti tužbe tužitelja Adriatic d.d. u stečajju, Split, Obala kneza Branimira 8, kao stečajnog dužnika, protiv tuženika Adria resorts d.o.o., Rovinj, Obala V. Nazora 1, kao vjerovnika, podnesene dana 05.05.2017.g. radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika, kojom tužbom je pokrenut parnični postupak P-379/2017 pred Trgovačkim sudom u Splitu.

Mišljenje se odnosi na dopuštenost tužbe u procesnom smislu, kao i osnovanost tužbe u meritornom smislu.

Uvod

Predmet cit. tužbe od 05.05.2017.g. je pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika, i to Sporazuma o zemljišno-knjižnom zalogu broj 19/10/ST od 29.12.2010. temeljem kojega je u zemljišnim knjigama upisano založno pravo pod brojem Z-12507/10 u korist vjerovnika Adria resorts d.o.o. na teret nekretnina stečajnog dužnika oznake čest.zem. 8270/1 upisane u zk.ul. 21499 k.o. Split i čest.zem. 8270/3 upisane u zk.ul. 18682 k.o. Split, tako da se tužbenim zahtjevom traži i brisanje upisane hipoteke.

Prekluzivni rok za podnošenje predmetne tužbe nastupio (istekao) je dana 08.05.2017.g.

Dana 29.12.2010. stečajni dužnik kao sudužnik i založni dužnik sklopio je Ugovor o kratkoročnom kreditu broj 6114000539/2010/ST i Sporazum o zemljišnoknjižnom zalogu broj 19/10/ST (broj ovjere OV-10049/10) radi osiguranja potraživanja tražbine kreditora Kreditne banke Zagreb d.d., korisnika kredita Sapor d.o.o., društva Kerum d.o.o. kao sudužnika II te Igora Sapunara kao jamca platca.

Odvjetničko društvo Ravlić & Šurjak d.o.o.

IBAN: HR1423600001102391926

Uprava Društva: Tonči Ravlić i Josip Šurjak

Upis kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod br. MBS: 080886704, OIB: 94654904113

Temeljni kapital: 810.000,00 kn

Založno pravo temeljem cit. Sporazuma upisano je u zemljišnim knjigama rješenjem suda od dana 30.12.2010. posl.br. Z-12507/10.

Kreditna sredstva u iznosu od 50.000.000,00 KN (pedeset milijuna kuna) isplaćena su u cijelosti korisniku kredita Sapor d.o.o., koja okolnost je u tužbi učinjena nespornom, a osim toga predmetna tražbina prema stečajnom dužniku je pravomoćno utvrđena (priznata) u stečajnom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu vodi nad dužnikom Adriatic d.d. u stečaju pod br. St-168/2014.

Tražbina iz predmetnog kreditnog odnosa u konačnici je prenesena na društvo Adria resorts d.o.o. kao vjerovnika.

Iz relevantne dokumentacije koja nam je dostavljena za potrebe izrade ovog pravnog mišljenja, te javno dostupnih materijala s e-oglasne ploče Trgovačkog suda u Splitu za predmetni stečajni postupak, proizlaze sljedeći zaključci.

1. Skupština vjerovnika u stečajnom postupku donijela je dana 20. travnja 2017. odluku kojom se ne prihvaća prijedlog stečajnog upravitelja za ponošenjem predmetne tužbe.

Takvu odluku skupština vjerovnika u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom Adriatic d.d. u stečaju pred Trgovačkim sudom u Splitu pod posl.br. St-168/2014 donijela je sukladno ovlaštenju temeljem čl. 159. Stečajnog zakona (daje: SZ) povodom prijedloga stečajnog upravitelja da se na glasovanje pred skupštinu stavi prijedlog stečajnog upravitelja za pobijanje predmetne pravne radnje stečajnog dužnika.

Prvostupanjski sud je svojim rješenjem od 02.05.2017. bio ukinuo takvu odluku, no povodom žalbe žalitelja Adria Resorts d.o.o. to rješenje suda je ukinuto od strane Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTS) rješenjem posl.br. PŽ-3456/2017 od dana 07.06.2017.g. bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

To znači da u ovom postupku postoji važeća i neoboriva odluka skupštine vjerovnika kao tijela stečajnog postupka o tome da se ne daje odobrenje stečajnom upravitelju za vođenje parničnog postupka posl.br. P-379/2017.

Navedena odluka skupštine potvrđena od strane VTS-a znači da postoji ne samo osnova već i nužnost, pa i obveza stečajnog upravitelja, da se predmetna tužba povuče.

Uostalom, kako to i VTS u predmetnoj odluci navodi cit. *"U prvom redu treba kazati da je skupština vjerovnika tijelo stečajnog postupka nastalo kao posljedica opredjeljenja da je imovina stečajnog dužnika zapravo gospodarski imovina stečajnih vjerovnika. Stoga je logično da je za poduzimanje pravnih radnji od posebne važnosti za stečajni postupak propisan poseban režim, odnosno obveza je stečajnog upravitelja pribaviti posebnu suglasnost od odbora vjerovnika ako je ustrojen ili od skupštine za poduzimanje takvih radnji..."*

S obzirom da takve suglasnosti nema, odnosno, postoji odluka kojom se ne daje suglasnost stečajnom upravitelju za pokretanjem i vođenjem ove parnice znatne vrijednosti predmeta spora, to je s ciljem nužnosti postupanja u skladu s odlukom skupštine potrebno povući predmetu tužbu.

Svako drugačije postupanje značilo bi da stečajni upravitelj postupa protivno važećim odlukama skupštine vjerovnika i izlaže sebe i stečajnog dužnika odgovornosti za štetu u vidu prouzročenih parničnih troškova koji će pasti na teret stečajnog dužnika.

2. Ne postoji suglasnost stečajnog suda za pokretanje i vođenje predmetnog parničnog postupka.

Pored okolnosti gore opisane pod 1., cit. rješenjem VTS-a br. PŽ-3456/2017 od 07.06.2017.g. ukinuta je odluka prvostupanjskog suda od 02.05.2017. o davanju suglasnosti stečajnom upravitelju za pokretanje i vođenje predmetnog parničnog postupka, bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

Prema odredbi čl. 141. st. 4. SZ-a, stečajni upravitelj može podnijeti tužbu za pobijanje pravnih radnji samo na temelju odobrenja stečajnog suca.

To znači da je okolnost postojanja odobrenja sukladno čl. 141. st. 4. SZ-a nužna za ocjenu dopuštenosti tužbe i aktivne legitimacije tužitelja koju ocjenu parnični sud vrši već u fazi prethodnog ispitivanja tužbe.

Odobrenje stečajnog suda za pokretanje i vođenje parničnog postupka za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika osnovna je procesna pretpostavka o kojoj ovisi dopuštenost tužbe, odnosno aktivna legitimacija tužitelja u takvom sporu.

U konkretnom slučaju ne postoji odobrenje stečajnog suda za vođenje parnice posl.br. P-379/2017, a niti takvo odobrenje može biti naknadno izdano s obzirom na odluku VTS-a kojom se ukida ranije dano odobrenje bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

Stoga je parnični sud u postupku P-379/2017 dužan donijeti odluku o odbacivanju tužbe budući da za istu ne postoji osnovna procesna pretpostavka – odobrenje stečajnog suda o čemu ovisi dopuštenost tužbe i aktivna legitimacija stečajnog dužnika, a takvo odobrenje u konkretnom slučaju nije moguće naknadno ishoditi.

Iz istog razloga postoji ne samo osnova već i nužnost, pa i obveza stečajnog upravitelja, da se predmetna tužba povuče, a sve s ciljem postupanja u skladu s odredbama Stečajnog zakona i sprječavanja moguće štete za stečajnog dužnika u vidu prouzročenih parničnih troškova koji će pasti na teret stečajnog dužnika.

Zaključno ad. 1. i 2.

Slijedom gore navedenog pod 1. i 2., s obzirom da je parnični postupak P-379/2017 pred Trgovačkim sudom u Splitu pokrenut i vodi se unatoč postojećoj odluci skupštine vjerovnika kojom se ne prihvaća prijedlog stečajnog upravitelja za podnošenjem predmetne tužbe te bez odobrenja stečajnog suda za podnošenjem iste tužbe, nedvojbeno proizlazi da:

- predmetna tužba nije dopuštena jer nema odobrenja stečajnog suda za podnošenje iste (niti ga može biti) što je osnovna procesna pretpostavka o kojoj ovisi dopuštenost tužbe odnosno aktivna legitimacija tužitelja, te
- vođenje predmetnog parničnog postupka predstavlja postupanje suprotno važećoj odluci skupštine potvrđenoj od strane VTS-a.

Da je tome tako dovoljno je uzeti u obzir sadržaj rješenja VTS-a posl.br. PŽ-3456/2017 od 07.06.2017.g. koje potvrđuje spomenutu odluku skupštine vjerovnika od 20.04.2017. te ukida odobrenje stečajnog suda za podnošenje predmetne tužbe, i to bez potrebe vraćanja na ponovni postupak.

3. Tužba i postavljeni tužbeni zahtjev meritorno nisu osnovani jer u konkretnom slučaju nije riječ o radnji stečajnog dužnika bez naknade.

U bitnom tužitelj tužbu temelji na navodu da je cit. "sklapanjem Sporazuma o zemljišnoknjižnom zalogu, a kojim Sporazumom je zasnovano založno pravo na nekretninama tužitelja, tužitelj dao osiguranje za obveze društva Sapor d.o.o. te za isto tužitelj nije primio nikakvu naknadu jer je kredit osiguran založnim pravom u cijelosti isplaćen društvu Sapor d.o.o., razvidno je da isti Sporazum predstavlja pravnu radnju koju je tužitelj poduzeo bez naknade..." te da je stoga takvu radnju cit. "dopušteno pobijati sukladno čl. 132. Stečajnog zakona".

Tužitelj tako smatra da je navedena radnja pobojna po navedenom članku 132. SZ-a iz razloga što cit. "davanje jamstva odnosno nastupanje u svojstvu sudužnika koji ne prima razmjerni dio koristi iz kreditnog posla, te davanje suglasnosti za zasnivanje založnog prava na nekretninama tužitelja predstavlja radnje bez naknade."

OVAKVO STAJALIŠTE TUŽITELJA NA KOJEM TEMELJI PREDMETNU TUŽBU NIJE OSNOVANO, A TEMELJI SE NA POGREŠNOJ KVALIFIKACIJI I TUMAČENJU PRAVNE RADNJE DUŽNIKA BEZ NAKNADE IZ ČL. 132. SZ-A.

Za pobijanje pravne radnje dužnika po čl. 132. Stečajnog zakona moraju biti kumulativno ispunjene sljedeće pretpostavke:

- da je radnja poduzeta bez naknade ili uz neznatnu naknadu;
- da je radnja poduzeta unutar četiri godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka;
- da se radnjom objektivno oštećuju vjerovnici u stečaju.

U konkretnom slučaju nije ispunjena temeljna pretpostavka za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika, jer se ne radi o pravnoj radnji bez naknade.

Naime, pravna radnja bez naknade jeste ona pravna radnja dužnika prema vjerovniku kada druga strana (vjerovnik) na temelju pravnog posla u vezi s kojim je radnja poduzeta nije dužna na temelju tog pravnog posla ispuniti dužniku ili trećemu nikakvu protučinidbu odgovarajuće vrijednosti.

Ugovor o kratkoročnom kreditu broj 6114000539/2010/ST od 29.12.2010. i Sporazum o zemljišnoknjižnom zalogu broj 19/10/ST, stečajni dužnik sklopio je kao sudužnik i založni

dužnik, a radi osiguranja potraživanja tražbine kreditora Kreditne banke Zagreb d.d., korisnika kredita Sapor d.o.o., a koje radnje su naplatne.

Dakle, Sporazum i pripadajući ugovor o kreditu naplatni su pravni poslovi, dvostranoobvezni, gdje je među ostalim jedna strana – banka kreditor (vjerovnik), u cijelosti isplatio novčani iznos kredita korisniku kredita (dužniku), dok je kao protučinidbu stekao pravo potraživanja povrata kredita od sudionika kreditnog odnosa uz zasnivanje založnog prava kao osiguranja povrata kredita.

Pravni posao kojim je stečajni dužnik preuzeo obvezu kao sudužnik iz ugovora o kreditu, a banka se obvezala (glavnom) dužniku plasirati kredit, jeste naplatni pravni posao ako se sudužnik obvezao istovremeno kada i glavni dužnik odnosno ako su se vjerovnik i sudužnik o tome dogovorili prije ili u trenutku zasnivanja obveze, jer iz takvog ugovora proizlazi obveza banke plasirati kredit glavnom dužniku (korisniku kredita) i time ispuniti protučinidbu odgovarajuće vrijednosti.

U konkretnom slučaju radi se upravo o opisanoj situaciji.

Gore navedeno utvrđuje Vrhovni sud RH u identičnom slučaju kakav je predmetni, i to u postupku **Revt-45/2012 (presuda i rješenje od 12.02.2013.)** kada je Vrhovni sud povodom izjavljene revizije zauzeo upravo gore opisano stajalište i tako dosljedno nastavio primjenjivati ustaljenu praksu.

Između ostalog u navedenoj rješidbi Vrhovnog suda RH br. Revt-45/2012 od 12.02.2013. Vrhovni sud navodi i sljedeće:

"Zato u ovom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika po čl. 131. i 132. SZ, pa je prigovor tuženika istaknut po čl. 141. st. 7. SZ odbijen pravilnom primjenom odredaba materijalnog prava.

S obzirom na to da je tužitelj ispunio svoju obvezu te korisnicima kredita iz predmetnih ugovora plasirao sredstva, a tuženik koji je sudužnik iz tih ugovora nije dokazao da je tražbina ugašena, te imajući na umu solidarnu odgovornost dužnika i sudužnika za ispunjenje obveze vraćanja kredita banci, prihvaćanjem tužbenog zahtjeva pravilno je primijenjeno materijalno pravo."

Gore opisano utvrđenje u pogledu kvalifikacije pravne radnje bez naknade kao ustaljenu sudsku praksu potvrđuju i brojne druge rješidbe kako prvostupajnskih sudova, tako i Viskog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH.

Tako Visoki trgovački sud RH u svojoj vrlo recentnoj rješidbi br. **Pž 2810/2015 (presuda i rješenje od 26.04.2017.)** između ostalog navodi i sljedeće:

"Sporazum kojim dužnik daje osiguranje za naplatu duga druge osobe, ne može se smatrati pravnom radnjom bez naknade. To iz razloga što se takvim osiguranjem osigurava dugovanje druge osobe prema vjerovniku te osobe, a povodom davanja određene naknade od strane vjerovnika toj drugoj osobi.

Drugim riječima, budući da se spornim Sporazumom osigurava dugovanje druge osobe prema vjerovniku, ne radi se o pravnoj radnji bez naknade. Ovakav stav, zauzeo je Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama (npr. VSRH Revt-65/07-2 od 3. listopada 2007.). Zbog toga, u ovom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravnih radnji po odredbi čl. 132. SZ-a."

Spomenuta rješidba Vrhovnog suda RH br. **Revt-65/07-2 (presuda i rješenje od 3. listopada 2007.)** između ostalog navodi:

Pogrešan je pravni zaključak nižestupanskih sudova da je sporazum o zasnivanja založnog prava kojim založni dužnik daje osiguranje za naplatu duga druge osobe pravna radnja bez naknade. Naime, takvim osiguranjem osigurava se dugovanje druge osobe prema vjerovniku te osobe povodom davanja određene naknade od strane vjerovnika toj drugoj osobi. Stoga su nižestupanski sudovi pogrešno u odnosu na tužbeni zahtjev prema 1. tuženiku primijenili odredbe čl. 132. Stečajnog zakona.

Brojne su i druge rješidbe sudova koje na isti način utvrđuju opisane okolnosti, tako rješenje Vrhovnog suda RH br. **Revt-44/2006 od 28.03.2007.:**
"Naime, činjenica je da je ovdje tužitelj osiguravao davanje kredita jednom od svojih tzv. kćeri davanjem nekretnina u zalog, kao i da je tuženik kredit dao, pa se ne može govoriti o pravnoj radnji dužnika bez naknade da bi to mogao biti razlog za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika."

zatim rješenje Visokog Trgovačkog suda RH br. **PŽ-4280/02 od 21.06.2005.:**

"...napominje se da je odredbom čl. 132. st. 1. SZ propisano da se može pobijati pravna radnja dužnika bez naknade ili uz neznatnu naknadu, pri čemu nije odlučno da naknadu nije dobio stečajni dužnik, odnosno da je on dobio neznatnu naknadu."

te rješenje Visokog Trgovačkog suda RH br. **PŽ-4611/06 od 14.04.2009.**

"...pogrešan je pravni zaključak prvostupanskog suda da je sporazum o zasnivanja založnog prava kojim založni dužnik da je osiguranje za naplatu duga druge osobe pravna radnja bez naknade. To iz razloga jer nije odlučno za kvalifikaciju određene pravne radnje kao radnje bez naknade je li ugovorena naknada u korist dužnika ili treće osobe već je li naknada uopće ugovorena. Dakle, budući da je spornim ugovorima ugovorena naknada odnosno da se spornim osiguranjima osigurava dugovanje druge(ih) osobe(a) prema vjerovniku ne radi se o pravnim radnjama bez naknade."

koje rješidbe sve na identičan način utvrđuju da za kvalifikaciju određene pravne radnje kao radnje bez naknade nije odlučno je li ugovorena naknada u korist dužnika ili neke druge osobe, već je li naknada uopće ugovorena, pa prema tome ne radi se o pravnim radnjama bez naknade kada je ugovorom o osiguranju osigurano dugovanje druge osobe prema vjerovniku.

Zaključno ad. 3.

Na temelju odlučnih činjenica koje su i u tužbi tužitelja br. P-379/2017 učinjene nespornima (sudužništvo stečajnog dužnika te isplata kredita u cijelosti) i onih činjenica koje se

nedvojbeno mogu utvrditi iz sadržaja stečajnog spisa St-168/2014 Trgovačkog suda u Splitu, možemo bez dvojbi zaključiti kako su predmetna tužba i postavljeni tužbeni zahtjev u cijelosti meritorno neosnovani, prvenstveno jer se temelje na pogrešnoj tezi da sklapanje Sporazuma o zemljišnoknjižnom zalogu broj 19/10/ST predstavlja pravnu radnju bez naknade.

Stoga je izvjestan uspjeh u cijelosti tuženika Adria resorts d.o.o. u predmetnom parničnom postupku, naročito uzimajući u obzir utvrđenja sudova u istovjetnim i identičnim slučajevima, posebno Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH.

Zagreb, 12. veljače 2019. god.

Odvjetničko društvo RAVLIĆ & ŠURJAK d.o.o.

Josip Šurjak, odvjetnik

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
RAVLIĆ & ŠURJAK d.o.o.
Boškovićeve ulica 23, Zagreb
JOSIP ŠURJAK, odvjetnik